

**NAISTEOLOGIT R.Y.
KVINLIGA TEOLOGER R.F.
JÄSENINGO / MEDLEMSINFO 3/2020**

Sisältö:

1. Pääkirjoitus (också på svenska)
2. Koulun uskontotunnilta tie suuriin saappaisiin
3. Sattumuksia virassa
4. Viesti ja valo
5. Naisteologit ry:n kannanotto koskien avioliittolain noudattamista kirkossa (också på svenska)
6. Kirjoituspyyntö: voimaantuminen, kristinusko, sukupuoli ja seksuaalisuus
7. Kutsu: Kirkon ihmisoikeusfoorumi 2020 -webinaari
8. Tilinumero & jäsen
9. Hallituksen yhteystiedot

Pääkirjoitus

Tasa-arvo ja yhdenvertaisuussuunnitelmat?

Kirkossa törmää puheeseen siitä, kuinka evankeliumi vapauttaa lain kahleista. Itsekin saatan näin todeta julistaessani Jumalan sanaa saarnatuolista tai pitäessäni hengellistä puhetta. Tämänkaltaisen uskonnollisen puheen tarkoituksena ei ole suoraa soveltaa sitä mm. yhteiskunnallisen lainsäädännön tai työelämän lakien noudattamisen, vaan ennemminkin viitata ihmisen ja Jumalan väliseen suhteeseen.

Kun kirkossa hyväksyttiin naisten pappeus tuli viimeistään silloin kirkkoa koskemaan myös laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (8.8.1986/609). Tämän lain tarkoituksena on ollut estää sukupuoleen ja sukupuoli-identiteettiin tai sukupuolen ilmaisuun perustuva syrjintä. Tämä laki on myös velvoittanut työnantajaa edistämään tasa-arvoa tavoitteellisesti ja suunnitelmallisesti. Siksi työnantajan, jonka palvelussuhteessa olevan henkilöstön määrä on säännöllisesti vähintään 30 työntekijää, on laadittava vähintään joka toinen vuosi tasa-arvosuunnitelma. Tämä suunnitelma on tärkeä, koska sen mukaisesti toteutetaan tasa-arvoa edistäviä toimia.

Olisi mielenkiintoista tietää missä kaikkialla kirkossa on laadittu tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmat? Koska kysyessäni asiaa kollegoilta tai luottamushenkilöiltä on vastassa monesti ollut syvä hiljaisuus. Joskus olen saanut kuulla, että tällaiset suunnitelmat on laadittu ja se on ilahduttanut minua suuresti. Hiljaisuus on kuitenkin vaivihkaa palannut, kun olen kysynyt mitä toimenpiteitä suunnitelmat ovat pitäneet sisällään ja minkälaisia aikaansaannoksia on näkynyt.

Voi olla, että kirkossa toimiville ihmisille on helpompi puhua evankeliumista kuin laista. Mikä itsessään on hyvä asia. Kuitenkin, niin kauan kun työpaikalla kohtaamme syrjintää tai epäasiallista kohtelua, tarvitaan keskustelua lain noudattamisesta. Työnantajavelvoitteet tulee täyttää myös kirkossa. Lisäksi heille, jotka tekevät kirkollisia päätöksiä, tuovat tasa-arvo ja yhdenvertaisuussuunnitelmat velvoittavaa tietoa päätöksentekoon.

Vaikka evankeliumi ei kokonaan vapauta meitä lain noudattamisesta, voi se vaikuttaa työyhteisöissä taustalla juuri tasa-arvoisuuden ja lähimmäisen rakkauden kautta.

6 § (15.4.2005/232) Työnantajan velvollisuus edistää tasa-arvoa

Tasa-arvon edistämiseksi työelämässä työnantajan tulee, ottaen huomioon käytettävissä olevat voimavarat ja muut asiaan vaikuttavat seikat:

- 1) toimia siten, että avoimna oleviin tehtäviin hakeutuisi sekä naisia että miehiä;
- 2) edistää naisten ja miesten tasapuolista sijoittumista erilaisiin tehtäviin sekä luoda heille yhtäläiset mahdollisuudet uralla etenemiseen;

- 3) edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa työehdoissa, erityisesti palkkauksessa;
- 4) kehittää työoloja sellaisiksi, että ne soveltuvat sekä naisille että miehille;
- 5) helpottaa naisten ja miesten osalta työelämän ja perhe-elämän yhteensovittamista kiinnittämällä huomiota etenkin työjärjestelyihin; ja
- 6) toimia siten, että ennakolta ehkäistään sukupuoleen perustuva syrjintä.

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1986/19860609> 14.10.2020

Finns det en plan för jämlikhet och jämställdhet?

I kyrkan hör man ofta sägas att evangeliet befriar från lagens bojar. Jag har också själv sagt det då jag förkunnat Guds ord från predikstolen eller då jag hållit ett andligt tal. Avsikten med dylikt religiöst tal är inte att direkt tillämpa det i bland annat samhällelig lagstiftning eller arbetslagstiftning, utan snarare peka på förhållandet mellan människorna och Gud.

Då man godkände att kvinnor kunde prästvigas, började lagen om jämlikhet mellan kvinnor och män gälla också i kyrkan (8.8.1986/609). Avsikten med denna lag är att hindra diskriminering utgående från kön, könsidentitet eller utgående från hur man framhäver sitt kön. Denna lag har också förpliktigt arbetsgivaren att främja jämlikhet målmedvetet och planerligt. Därför måste en arbetsgivare, som är ledare för minst 30 anställda, sammanställa minst vartannat år en jämlikhetsplan. Denna plan är viktig, eftersom man genom den förverkligar handlingar som främjar jämlikhet.

Det skulle vara intressant att veta vilka alla församlingar som har sammanställt en jämlikhets- och jämställdhetsplan. Jag har frågat av mina kolleger och förtroendemän om de har en i sin församling. Oftast har svaret varit en djup tystnad. Ibland har jag fått höra att man har en sådan här plan och det har glatt mig mycket. Tystnaden har ändå återvänt så jag frågat vilka åtgärder planerna förutsätter och vilka resultat har setts.

Det kan hända att det är lättare att tala om evangelium än lag i kyrkan. Det är i och för sig bra. Så länge som vi på arbetsplatsen möter diskriminering eller osakligt bemötande behövde det ändå diskussion om att följa lagen. Arbetsgivarens förpliktelser bör fullbordas också i kyrkan. Därtill tillför jämlikhets- och jämställdhetsplanerna förpliktande information till de kyrkliga beslutsfattarna.

Fastän evangeliet inte helt befriar oss från att följa lagen, kan det i arbetsgemenskaperna, i all tysthet påverka genom jämlikheten och kärleken till nästan.

Arbetsgivarnas skyldighet att främja jämställdheten 6 § (15.4.2005/232)

Varje arbetsgivare skall i arbetslivet på ett målinriktat och planmässigt sätt främja jämställdheten mellan könen.

För främjande av jämställdheten i arbetslivet skall arbetsgivarna med hänsyn till sina resurser och andra relevanta omständigheter

- 1) verka för att både kvinnor och män söker lediga platser,
- 2) främja en jämn fördelning mellan kvinnor och män i olika uppgifter samt skapa lika möjligheter för kvinnor och män till avancemang,
- 3) främja jämställdheten mellan kvinnor och män när det gäller anställningsvillkor, särskilt lön,
- 4) utveckla arbetsförhållandena så att de lämpar sig för både kvinnor och män,
- 5) göra det lättare för kvinnor och män att förena arbete och familjeliv, framför allt genom att fästa avseende vid arbetsarrangemangen, och
- 6) verka för att förebygga diskriminering på grund av kön.

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1986/19860609> 14.10.2020

Nimi: Iida Sofia Rotko
Ikä: 24
Syntymäpaikka: Vantaa
Asuu tällä hetkellä: Espoossa
Opiskelee: teologiaa Helsingin
Yliopistossa

Koulun uskontotunnilta tie suuriin saappaisiin

Kirkolliskokous on aloittanut tänä syksynä uuden istuntokauden. Kirkolliskokous on kirkon eduskunta, joka päättää laajalti kirkon asioista. Edustajia on yhteensä 109, joista maallikoita on

64. Pappisedustajien kiintiö on 32, joista miehiä on nyt 15 ja pappisnaisia 17. Uutena maallikkoedustajana aloitti teologian opiskelija Iida Rotko. Hänet valittiin Espoon hiippakunnasta. Naisteologit Info sai hänet kiinni syyslomalla tenttipaineen keskeltä vastaamaan muutamaan kysymykseen.

Muistatko hetken, jolloin törmäsit ensimmäisen kerran sanaan kirkolliskokous? Mitä mielessäsi liikkui?

Ensimmäisen kerran törmäsin sanaan kirkolliskokous lukion uskonnotunnilla. Silloin se tuntui tosi kaukaiselta asialta. Kirkolliskokous vaikutti paikalta, missä ”oikeasti aikuiset” ihmiset tekevät päätöksiä, joista en itse ymmärrä mitään. En ollut seurakuntanuori tai isosena, enkä muutenkaan ollut ihan perillä siitä, mitä kirkossa

tapahtuu. En tainnut ajatella asiaa kovin paljon, koska se ei tuntunut minun kannaltani tärkeältä.

Miten arvioisit, miten lähellä tai kaukana kirkolliskokous on sinun mielestäsi tavallista seurakuntalaista, jollainen sinäkin olet vielä hetken?

Kirkolliskokous on kaukana tavallisesta seurakuntalaisesta, etenkin heistä, jotka eivät itse ole mukana kirkon päätöksenteossa. Osa käsiteltävistä asioista saattaa tulla lähelle seurakuntalaisten arkea, mutta päätöksentekoaikana kirkolliskokous on aika kaukana. Ajattelen, että asia on varmaan tutumpi silloin, jos omasta seurakunnasta on edustaja.

Millaisia käsityksiä olet kuullut ikätovereiltasi kirkolliskokouksen toiminnasta ja asemasta?

Monen ikätoverini tietämys kirkolliskokouksesta rajoittuu siihen, että siellä päätetään avioliittokysymyksestä. Monikaan kirkon toiminnassa aktiivisesti mukana oleva ei edes tiedä, mikä kirkolliskokous on tai mitä se tekee.

Oliko sinulla ennakko-odotuksia, kun asetuit ehdolle kirkolliskokousvaaleissa?

Suurin odotukseni oli, että en varmaankaan pääse läpi. Hyviä ehdokkaita oli niin paljon. Tunsin itseni siinä joukossa aika pieneksi ja todennäköisyys sille, että joku äänestäisi minua, tuntui vähintään yhtä pieneltä. Varovaisesti kuitenkin ajattelin, että olisi hienoa, jos tulisin valituksi.

Vielä siinäkin vaiheessa, kun asetuin ehdolle, en tiennyt perehtymisestä huolimatta, mitä kirkolliskokousedustajana oleminen käytännössä tarkoittaa ja mitä kaikkea siihen kuuluu. Muiden rohkaisemana kuitenkin uskalsin.

Millaiset teemat tai asiat sinulle olivat vaalissa tärkeitä, joita halusit ajaa, jos tulet valituksi?

Halusin tuoda kirkon päätöksenteossa aliedustettujen nuorten aikuisten ääntä kuuluviin. Sen lisäksi tärkeä teema oli kaikkien ihmisten välinen tasa-arvo, jonka tulisi näkyä myös kirkon kaikessa toiminnassa. Tästä selkein esimerkki pinnalla olevista asioista on tietenkin kysymys siitä, kenellä on oikeus kirkolliseen avioliittoon vihkimiseen.

Mitä sinussa tapahtui, kun kuulit, että olet tullut valituksi?

Olin samaan aikaan iloinen ja hyvin hämmentynyt. Olin vaalin aikaan seurakuntaharjoittelussa, enkä ollut kovinkaan aktiivisesti odottanut tuloksia. En ollut uskonut, että tulisin valituksi, mutta tietysti iloitsin siitä, että niin kävi. Samaan aikaan pelotti, osaanko olla kaiken tämän luottamuksen arvoinen? Olenko tarpeeksi osaava?

Jännittikö jokin tilanne tai asia ennen ensimmäistä kirkolliskokousta?

Kokousviikko itsessään jännitti todella paljon. Tunsin vain pari edustajaa etukäteen ja täysin uuteen tilanteeseen uusien ihmisten kanssa lähteminen hermostutti. Olen kirkolliskokouksen nuorin edustaja ja siinä roolissa olo oli aika epävarma. Mietin, miten minut otetaan vastaan tai ajatteleeko joku, että minut on valittu vain ikäni takia. Kaikki jännitys osoittautui turhaksi. Kaikkeen annettiin selkeät ohjeet ja kaikki olivat todella kivoja. Paikan päällä kuitenkin huomasin pärjääväni ihan hyvin.

Kerro tunnelmista, kun olitte kirkossa avajaismessussa ja kun alkoi ensimmäinen istunto.

Se oli jännittävää, mutta olin myös innoissani. Vasta silloin ehkä kunnolla tajusin, että olen oikeasti kirkolliskokousedustaja. Asioihin vaikuttaminen on minulle tosi tärkeää ja tuntuu hienolta ja välillä myös aika uskomattomalta, että jo ensimmäisen luottamushenkilökauteni aikana olen päässyt näin merkittäviin tehtäviin. Avajaismessussa ajattelin, että vaikka olen astunut aika suuriin saappaisiin, saan onneksi tehdä sen näiden ihmisten ja Jumalan tukemana.

Mitä toivot tältä istuntokaudelta?

Toivon, että avioliittokysymykseen löydettäisiin vihdoinkin ratkaisu. Tuntuu pahalta, että yksi ihmisryhmä jää kirkossamme ilman täysiä oikeuksia. Koen sen myös rikkovan kirkkoa ja repivän kristittyjä erilleen toisistaan. Toivon, että päätöksen myötä tilanne hieman rauhoittuisi.

Toivon myös, että tällä istuntokaudella voimme erilaisina ihmisinä ja kristittyinä toimia erimielisyyksistämme huolimatta hyvässä hengessä ja tehdä töitä meidän yhteisen kirkkomme parhaan mahdollisen tulevaisuuden eteen.

Kun istuntokausi on ohitse neljän vuoden kuluttua, mitä olisi pitänyt tapahtua kirkossa, kirkolliskokouksessa ja sinun elämässäsi?

Avioliittokysymykseen on löydettävä ratkaisu. Kirkon tulisi myös löytää tapoja järkevöittää hallintoa ja hyödyntää vapaaehtoisia aikaisempaa paremmin. Toivon, että

Faktalaatikko

Kirkolliskokoukseen kuuluu 109 edustajaa

- hiippakuntien piispat
- kenttäpiispa
- 96 hiippakunnista valittua edustajaa,
- joista 32 pappia ja 64 maallikkoa
- saamelaiskäräjien edustaja
- valtioneuvoston edustaja

Läsnäolo- ja puheoikeus on kirkkohallituksen kansliapäälliköllä, viidellä kirkkohallituksen kirkkoneuvoksella sekä kahdella lainoppineella asiantuntijalla.

Seuraavat kirkolliskokousvaalit käydään 2024

[Sijoita lähde tähän.]

kirkon päätöksenteossa nähdään nykyistä enemmän nuoria ja nuoria aikuisia.

Valmistun ensi keväänä teologian maisteriksi, minkä jälkeen toivon saavani pappisvihkimyksen. Samaan aikaan toivon, että istuntokauteni jää vihkimyksen vuoksi kesken ja toisaalta olen siitä hyvin harmissani. Toivon siis, että istuntokauden päättyessä olen pappi ja voin asettua seuraaviin vaaleihin ehdolle pappisedustajana.

Haastattelu: Arja Majuri

Sattumuksia virassa

Meille papeille sattuu ja tapahtuu. Tässä on joukko erilaisia kommelluksia. Ehkä ne auttaa sinua muistamaan mitä sinulle itsellesi on tapahtunut?

Samat nimet

Usein sattuu niin, että saman ajankohdan toimituksissa ihmisillä on kovin samanlaiset nimet.

Kerran hautaan siunaamisessa minulla oli tiedossa vain yksi nimi vainajalle. Kukkatervehdyksiä laskiessaan koko saattoväki kutsui vainajaa muulla, hyvin harvinaisella nimellä. Tuo erittäin harvinaisen niminen vainaja minulla oli mielestäni vuorossa myöhemmin päivällä. Koko hautaan siunaamisen ajan olin epätietoinen, olenko itse sotkenut vainajien nimet vai mistä on kysymys. Siunaustilaisuuden jälkeen tarkistin asian saattoväeltä. Juuri toimittamani siunauksen vainajaa oli todellakin kutsuttu sillä nimellä, jota saattoväki käytti ja seuraava oli myös saman niminen.

Väärä nimi

Kerran kasteessa kutsuin lapsen isää väärällä nimellä. Ehkä se oli jäänyt puheen malliin edellisestä kasteesta? Kun jälkeinpäin pahoittelin asiaa, hän sanoi, ettei siinä mitään. Kun hän meni naimisiin, pappi kutsui silloinkin häntä väärällä nimellä.

Pyhä Raamattu

Kerran vihkiessäni huomasin, että vihkiraamattu oli jäänyt minulta sakastiin. Pohdin, miten hoidan asian niin, ettei asiaa ihmeteltäisi liikaa ja kanttori ymmärtäisi miten toimia. Päätin Herran siunaukseen jälkeen sanoa kuuluvalla äänellä: "Ja nyt haemme Pyhän vihkiraamatun" ja arvokkaan näköisesti kuljin sakastiin ja takaisin. Ojensin Vihkiraamatun kaksin käsin ja sulhaselle, joka vapisevin käsin otti Raamatun vastaan. Vihkimisestä tuli monin verroin juhlallisempi, eikä kukaan tuntunut ihmettelevän asiaa.

Tuplaesittely

Olen monta kertaa juhlapäivänä esitellyt itseni kastettavan lapsen isälle tai jopa sulhaselle, ja sitten huomannut, että olenhan jo tavannut heidät. Jotenkin varsinkin miehet onnistuvat muuttamaan ulkonäkönsä täysin vaihtaessaan verkkarit ja t-paidan tummaan pukuun.

Kuokkavieras kasteella

Olin kotikasteella ja perheellä oli valtavan kokoinen valkoinen koira. Koira oli laitettu koiraportin taakse pois vieraiden takia. Kesken kasteen koira onnistui jollakin keinoin livahtamaan ulos portista ja se heittäytyi kastepöydän eteen vatsalleen. Kastettavan

lapsen vanhemmat yrittivät saada koiraa lähtemään, mutta koira alkoi ulisemaan niin kovaa, että kaikkia alkoi naurattaa. Annoin koiran jäädä kastetoimitukseen mukaan ja vieraiden joukosta löytyi vielä muutama lapsi sitä rapsuttelemaan. Koira oli hauskin kuokkavieras ikinä.

Viran velvoitteet

Nuorena työntekijänä yritin noudattaa kahvi- ja ruokatilaisuuksissa etiketin ohjeita, joiden mukaan vanhemmat henkilöt ottavat tarjottavaa ensin. Tämä johti monasti kiusallisiin tilanteisiin, joissa seurakunnan edustajan edellytettiin ottavan ensin: kursailusta oli tulla pitkäkestoinen ja vaivaannuttava.

Eräässä seurakunnassa olikin tapana, että seurakuntalaiset kehottivat työntekijää siirtymään pitopöytään sanomalla: "Virka ensin, virka ensin". Kun taas kerran yritin rohkaista vanhempaa väkeä ottamaan ruokaa ensin, eräs iäkäs nainen totesi minulle: "Ei me sun ittes tähren sua käsketä ensimmääseks ottaa, vaan sen tähren mitä sää erustat." Sen tähden mitä minä edustin! Eli edustin kirkkoa, jotain paljon itseäni suurempaa. Tuona hetkenä tajusin, että minulla oli sekä velvollisuuksia että oikeuksia – ja tällä oikeutuksella piti mennä ensin pöytään. Se helpotti nuorta työntekijää – ja kun vuodet kuluivat, asia tuli aina vain helpommaksi iän karttuessa.

Monessa tilaisuudessa perhepappina ollessani olen toki palannut tuohon nuoruuteeni ihanteeseen, ja leikkimielisesti patistellut vanhempaa väkeä ottamaan ensin – ja aika usein se on onnistunutkin. Mutta jossain takaraivossani kuulen yhä tiukan, mutta lämpimän ohjeistuksen: "Virka ensin, virka ensin". Ja muistan, mihin kaikkeen muuhunkin se minua velvoittaa!

Viesti ja valo

Johdanto

On aivan samantekevää, mitä papilla on virantoimituksessa päällään; itse sanomahan on tärkein. - Kai nyt jokainen aikuinen ihminen osaa pukeutua tilanteen vaatimalla tavalla. - Kyllä suunnittelu nyt kestää: onko se niin vaikeaa vetää muutama viiva paperille ja nuijia se pukuohje valmiiksi! - Kai sinä nyt puheenjohtajana muistat oman ikäsi: kuuntele nyt nuorempaakin papistoa, ettet tee puvusta isoäiti- versiota. - Älkää ihmeessä suunnitelko lipereitä pukuun! - Liperit tulisi nyt liittää pukuun! – On hyvä, että uusi virkapuku vihdoin saadaan. - Mukavaa, että on kuunneltu myös nuorempia käyttäjiä. - Hyvä, että on käytetty ammattisuunnittelijaa.

Tämänkaltaiset kommentit ovat viime vuosikymmenien aikana käyneet minulle tutuiksi. Kuinka paljon mielipiteitä ja toiveita on vuosikymmenten varrella kohdistettu papin

virikapukeutumiseen! 1980-luvulla itsekin vastasin moniin kyselyihin, joissa kartoitettiin tulevan naispuolisen papin pukeutumistoiveita. Tällöin ymmärsin, ettei virikapukeutuminen olekaan aivan yksinkertainen asia. Kun sitten Naisteologityhdistyksen puheenjohtajana vuosina 2005-2010 sain vuosittain paljon yhteydenottoja virikapukuun liittyen, päätin, että yrittänyttä ei laiteta. Otin yhteyttä

piispainkokoukseen, ja Gustav Björkstrandin johdolla toiminut työryhmä aloitti toimintansa vuonna 2007. Myöhemmin minut

nimettiin uuden työryhmän puheenjohtajaksi, ja syyskuussa 2010 Piispainkokous antoi uuden ohjeistuksen papiston virikapukeutumisesta (Piispainkokous 14.-15.9.2010).

Työryhmän alkutyöskentelyn aikana käsitelimme myös miespuolisen papin virikapukeutumista ja kesäpukutoiveita. Miehiltä muutostoiveita tuli vain muutamia, ja koska työryhmän toimeksianto liittyi kuitenkin erityisesti naispuolisen papin virikapuvun kehittämiseen, keskityimme siihen. Virikapukuohjeistuksessa on aiempaa selkeämmin annettu ohjeita pappien pukeutumisesta jumalanpalveluksissa, kirkollisissa toimituksissa, yhteisissä kokoontumisissa sekä erityistilanteissa.

Vaatetuksen suunnittelua säätelevät tekijät ja haasteet

Työryhmä teki melko mittavan tausta-analyysin papinpuvun kehityksestä ja selvitti papiston pukeutumista eri maiden kirkkoissa. Papin virikapuku sijoittuu suomalaiseen yhteiskuntaan, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kulttuuriin sekä suomalaiseen vaatetus- ja pukeutumiskulttuuriin. Pappi ei edusta itseään, vaan kirkkoa. Virikapuku antaa käyttäjälleen työrauhan, jotta tämä voi toimia viran mukaisissa tehtävissä. Pappi on usein tilanteen keskiössä, mutta hän ei ole keskipiste. Pappi virikapukuineen on tausta tai kehys varsinaiselle toimitukselle tai hartaudelle. Näin papin puku on viesti, eikä pappi voi virantoimituksessaan pukeutua täysin omien mieltymystensä mukaisesti. Seurakuntalaisten ja eri tilaisuuksiin osallistuvien kannalta on tärkeää, että papin tunnistaa papiksi: kirkolliset toimitukset ja sielunhoitokeskustelut ovat hetkiä, jolloin ollaan ihmiselämän käännekohtassa.

Pukeutuminen koskee siis toisaalta pappia itseään, toisaalta sitä yhteisöä, jonka palveluksessa pappi on. Monessa haastattelussa on tullut esiin se, että vaikka seurakuntalainen arvostaa ”meijän pappia”, joka metsällä kulkiessaan tai kaupassa käydessään pukeutuu tavanomaisesti eikä ”pröystäile”, hän edellyttää, että toimituksissa, jumalanpalveluksissa ja muissa ”virallisemmissä tilaisuuksissa” pappi pukeutuu asianmukaisesti. Mieleeni on monen vuosikymmenen takaa jäänyt erään seurakuntalaisen tokaisu: ”Kai nyt pappikin pukeutuu arvokkaasti, kun me omaisetkin olemme halunneet kunnioittaa kuollutta läheistämme pukeutumalla muuten kuin arkikamppeisiin! Miksi pappi ei haluaisi kunnioittaa häntä ja meidän suruamme!”

Papin virkapuku on ihmisen koko elinkaaren puku: virkapukua käyttävät ovat fyysisesti monen muotoisia, kokoisia ja ikäisiä. Pukua suunnitellaan tiettyä aikaa - ajassa, mutta sen tulee kestää aikaa. Sen tulisi pukea niin laihaa kuin tukevampaakin, sopia pitkälle ja lyhyelle, nuoremmalle eikä enää niin nuorelle papille. Virkatehtäviä hoidetaan myös odotusaikana, joten muuntelumahdollisuus on tässäkin suhteessa tärkeä perusperiaate.

Tutkijat Lamb & Kallal (1992) ovat määritelleet vaateen kokonaisuudeksi, jossa on otettava aina huomioon vaateen toimivuus, ilmaisevuus ja esteettisyys. Kulttuuri on suodatin, joka määrittää eri elementtien sopivuuden ja hyväksyttävyyden vaatteessa. Toimivuuden tarve liittyy kehon ja vaateen yhteistoimintaan, kuten lämpöviihtyvyyteen, huoltoon ja suojautumiseen sekä puettavuuteen. Ilmaisevuuden tarve liittyy puolestaan vuorovaikutukseen: mitä arvoja, statusta ja itsetuntoa vaatetus ilmaisee itselle ja muille. Esteettisyyden tarve liittyy vaatteeseen osana ihmisen pukeutumista ja ulkoasua.

Suunnittelusta puvustoon

Uudistamistyön alkuvaiheessa työryhmä tutki eri maiden pappien pukeutumista ja kävi läpi 1990-luvulla tehtyjä tutkimuksia ja selvityksiä naispuolisten pappien pukeutumisesta. Ryhmän yksimielinen kanta oli, että taiteilija Vuokko Nurmesniemen halukkuutta papinpuvun uudistamiseen tiedustellaan. Neuvotteluissa ja tapaamisissa kuitenkin kävi ilmi, että Nurmesniemi olisi suostunut vain siihen, että asuun lisätään housut. Pukuun ei saanut tehdä mitään muutoksia. Koska ”Vuokon” pukuun käyttäjien taholta kohdistettu arvostelu liittyi myös materiaaliin, kapeaan hameeseen, pitkään jakkuun, kuumuuteen, juhlapaidan materiaaliin ja puettavuuteen, oli edettävä toista tietä.

Verrattuna 1980-luvun tilanteeseen aika oli muuttunut myös lainsäädännön osalta: kilpailuttamiseen ja hankintaan liittyvä lainsäädäntö on ohjannut myös suunnittelu- ja hyväksymisprosessia. Piispainkokous järjesti Kirkkohallituksen kautta avoimen suunnittelukilpailun, jossa noudatettiin lakia julkisista hankinnoista. Kilpailuun lähetettiin 22 pukusuunnitelmaa. Osallistujien ehdotuksia arvioitiin nimettömästi (nimimerkillä), ja nimettömyyden suojaa noudatettiin arviointimenettelyn loppuun saakka.

Kilpailun voitti vaatesuunnittelija, muotoilija Kirsimari Kärkkäinen. Hän toimii Added Value Designin toimitusjohtajana, ja häntä pidetään työ-, virka- ja ammattiasujen suunnittelun edelläkävijänä. Kärkkäisen työ Spring of light erottui voittajatyöksi selkeästi. Hän osallistui kilpailuun myös toisella työllä. Se sai toisen palkinnon.

Voitosta kuultuaan Kirsimari Kärkkäinen totesi: ”Ammattivaatetus on vahva ja näkyvä viesti yrityksestä. Tämän vuoksi panostamme arvopohjaiseen tuote- ja palvelumuotoiluun. Asiakkaat arvostavat strategista muotoiluosaamista, vastuullisuutta hankkeen kaikissa vaiheissa ja luovuutta löytää uusia, yllättäviä ratkaisuja... Erityistä, henkilökohtaistakin iloa koen siitä, että kilpailun järjestäjä arvosti valinnallaan myös ekologista näkökulmaa...”

Kärkkäisen puvussa ei enää ole kysymys pelkästään yhdestä puvusta, vaan puvustosta. Virka-asun suunnittelussa on kiinnitetty huomiota sekä historialliseen että liturgiseen perinteeseen ja toimivaan kokonaisuuteen sekä monipuolisuuteen. Puvustossa on myös

uusia erilaisia osia, joista käyttäjät voivat valita käyttötarpeen ja osin myös henkilökohtaisen istuvuuden mukaan (ekologisuus; keveys; helppohoitoisuus; pestävyys).

Virkapukeutumisen kolmijako

Vaikka miesten ja naisten pukeutumisessa on omat haasteensa, on virkapukeutumisen ohjeisto yhtenäinen koko papistolle. Työryhmän työskentelyssä havaitsimme usein, että vaatetukseen liittyvä terminologia on moniselitteistä, ja tämä semanttinen kirjavuus aiheuttaa yllättävän paljon ongelmia ja vääriä tulkintoja. Esimerkkinä mainittakoon käsite ”papin juhlapuku”. Aiemmissa ohjeissa se oli miesten kohdalla määritelty kaftaaniksi, ja naispuolinen papin kohdalla se merkitsi tuolloin Vuokko Nurmesniemen pukua.

Kuitenkin tietooni tuli tilanteita, joissa juhliin kutsun saaneilta naisilta oli edellytetty juhlapukua, mieheltä frakkia. Miespuolinen pappi oli ”salonkikelpoinen” kaftaanissa, joka rinnastuu frakkiin. Jotkut naispuoliset papit olivat sen sijaan saaneet kuulla huomautuksia epäasianmukaisesta pukeutumisestaan: pukukoodistossa ”Vuokko” on jakkupuku – ei juhlapuku.

Papin juhlapuku

Miespuolisen papin juhlapuku on polvitaiveeseen ulottuva papintakki (kaftaani), mustat suorat housut, papinkaulus ja liperit sekä valkoinen papinpaita, mustat sukat ja mustat kengät.

Naispuolisen papin juhlapuku (design Kirsimari Kärkkäinen) on papinjakku, jossa on valkoinen säde, risti kiinnitettynä jakussa sille varattuun paikkaan, polvipituinen tai pitkä hame tai housut, valkoinen papinpaita ja asukokonaisuuteen sopivat mustat sukat ja kengät.

Kirsimari Kärkkäisen malliston papin juhlapuvussa papinjakkua on kahta pituutta, josta käyttäjä voi valita itselleen istuvamman.

Jakun kaulusosa on hieman korotettu. Edessä olevan piilonapituksen avulla kiinnitetään jakkuun valkoinen Valonsäde-somiste, joka jatkuu helmaan asti. Jakussa on pienet taskut. Risti on nimeltään Valonlähde. Se kiinnitetään jakkuun sille varattuun paikkaan. Risti ei siis enää ole ketjussa, eikä sitä saa käyttää irrallisena muiden vaatteiden kanssa. ”Vuokon” pukuun liittyvää ristiä ei voi käyttää uuden puvun kanssa – eikä sitäkään irrallaan muun vaatetuksen kanssa.

Polvipituisia hameita on kahta pituutta. Myös housuja on kahta mallia; niiden lahkeen leveys vaihtelee. Edessä on pienet taskut. Takasaumassa on päästö- ja sisennysvaraa.

Valkoinen papinpaita on ns. pantapaita, jonka piilonapitus on edessä. Piilonapitus ei ole monimutkainen. Papinpaidan malli on aiempaa selkeämmin naiselle sopiva.

Violetti on piispan paidan väri. Naispuolisen papin virkatunnuksiin kuuluvaa ristiä ei käytetä piispan virka-asussa.

Pitkä hame on siis tarkoitettu käytettäväksi juhlatilanteissa (pappisvihkimys; iltajuhlat; promootio). Jumalanpalveluksissa ja toimituksissa voi valita jakun lisäksi joko housut tai polvipituisen hameen.

Papin tummapuku

Miespuolisen papin tummapuku on yhtenäisen tumman puvun kanssa pidettävä musta pantakauluksellinen papinpaita, mustat sukat ja mustat kengät.

Naispuolisen papin tummapuku (design Kirsimari Kärkkäinen) on papinjakku, jossa on musta säde, risti kiinnitettynä jakussa sille varattuun paikkaan, polvipituinen hame tai housut, musta pantakauluksellinen papinpaita sekä asukokonaisuuteen sopivat mustat sukat ja kengät. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää mustan pantakauluksellisen papinpaidan kanssa muuta yhtenäistä tummaa pukua.

Tummapuku poikkeaa juhlapuvusta sikäli, ettei siihen kuulu pitkää hametta. Säde on tässä kokonaisuudessa musta, samoin ”pantapaita”. Se on malliltaan samanlainen kuin vastaava valkoinen paita juhlapuvussa.

Aivan uutta on bambukuituinen musta neulos-pantapaita, jota mallistossa on sekä lyhyt-että pitkähihaisena. Se on hyvin istuva ja materiaaliltaan hengittävä.

Papin arkipuku

Miehen arkipukuna on musta pantakauluksellinen papinpaita ja tilanteen mukaan tavallinen puku tai muu arkiasu sekä asuun sopivat sukat ja kengät.

Naisen arkipukuna on musta pantakauluksellinen papinpaita ja tilanteen mukaan papin jakkupuku, tavallinen jakkupuku tai muu arkiasu sekä asuun sopivat sukat ja kengät. Papinjakussa ei ole sädettä.

Papin pukeutumiseen liittyvän keskustelun aikana on epäselvyyttä aiheuttanut papin arkipukeutuminen. Erityisesti seurakuntavirassa olevat papit joutuvat saman päivän aikana hyvin monenlaisiin tilaisuuksiin, ja pukeutumista joutuu tällöin harkitsemaan tarkemmin välttääkseen ali- tai ylipukeutumista. Suomalainen pukeutumiskulttuuri mahdollistaa miehelle monimuotoisemman arkipukeutumisen kuin naisille: erivärisiä, kohtuuhintaisia ja materiaaliltaan monenlaisia pukuja myydään kaikkialla maassa. Naisten kohdalla tilanne ei ole aivan samankaltainen: laadukas, asiallinen jakkupuku maksaa moninkertaisesti miesten pukuun verrattuna. Myös muotitrendit vaikuttavat naisten pukeutumiseen enemmän: jos vallalla on esim. lyhyehkö hamemuoti, on erittäin vaikeaa saada pidempää hametta.

Kirsimari Kärkkäisen malliston osia voi käyttää myös arkipukuna siten, että papinjakussa ei pidetä silloin sädettä. Luonnollisesti pappi voi käyttää myös muuta asua ja mustaa pantapaitaa. Tilannekohtainen harkinta on tärkeä (vrt. esim. pappi sairaalassa, lasten tilaisuudessa, leirillä).

Työryhmän jäsenille tuli prosessin aikana yhteydenottoja, joissa kysytään mahdollisuutta/oikeutta käyttää ulkomailta hankittuja papinpaitoja. Jos ne ovat mustia pantapaitoja, tuskin kukaan niiden alkuperää tutkii – kunhan niissä on selkeästi valkoinen ”sokeripala”. Kärkkäisen mallistossa on kuitenkin nyt suunniteltuna hyvälaatuinen paitamallisto, joka on suunniteltu suomalaisten kokostandardien mukaan. Mallistossa on otettu huomioon myös erilaiset vartalotyypit. Jos valmiskoot eivät sovi, on puvun osia luonnollisesti korjattava tai teetettävä ne mittatilauksella.

Siirtymäkauden säädös

Vaikka Vuokko Nurmesniemen suunnittelema papinpuku on saanut osakseen paljon kritiikkiä, on sen arvo tienraivaajana ja suunnannäyttäjänä kiistaton. Hän suunnitteli jotain aivan uutta. Viranhoidon haasteet, ilmastolliset ja käytännölliset perusteet ovat olleet uudistuksen käynnistäjinä. Olen itsekin käyttänyt pukua alusta alkaen lähes viikoittain, ja mielestäni taiteilija Nurmesniemen oma luonnehdinta puvun ”veistoksellisuudesta” osuu kohdalleen.

Moni pappi on kysynyt, miten kävi ”Vuokon”. Pukeutumisohjeisiin on siksi liitetty yksiselitteinen siirtymäkauden säädös:

Vuokko Nurmesniemen suunnittelemaa naispuolisen papin juhlapukua voidaan edelleen käyttää juhlapukuna ja tummanapukuna. Siihen kuuluvaa Kalevala Koru- ristiä saa käyttää vain Nurmesniemen suunnitteleman puvun kanssa. Uusi virkapuku hankitaan Kirsimari Kärkkäisen suunnittelemaasta Valonsäde- virkapukumallistosta.

Suunnittelijalla on pukuunsa/mallistoonsa ns. isyysoikeus. Siksi on tärkeää kunnioittaa puvun/malliston perusideaa, ja näin ollen pukujen osia ei saa sekoittaa keskenään.

Ohjeet kantavat

Piispainkokous ohjeistaa papistoa myös jumalanpalveluspukeutumisen, papiston yhteisten kokoontumisten ja kunniamerkkien käytön tiimoilta. Merkittävä on uusi ohje: ”Yksityisessä ehtoollisessa tai ripissä voidaan käyttää stola papin tummanpuvun ja papin juhlapuvun kanssa”.

Katse tulevaan

Kirsimari Kärkkäisen virkapukumallisto on saanut Euroopan unionin rekisteröidyn yhteisömallin suojan. Mallisto julkistettiin Kirkkohallituksessa 14.6.2011. Julkistuksen jälkeen valmistajat kilpailutettiin lainsäädännön mukaisesti. Kilpailutuksen voittaja Sacrum on valmistanut ja myynyt virkapukua tämän jälkeen. Valmistusprosessissa on ollut ajoittain haasteita (ongelmia vuorin ja kankaan laadussa, irronneita nappeja yms.), ja niitä kokeneet ovat hyvin kärkkäästi raportoineet niistä sosiaalisessa mediassa. Kun valmistaja on saanut palautetta, on asiat yleensä pystytty korjaamaan. Olen antanut palautetta Sacrumiin, kun sitä olen saanut.

Virkapukuun kohdistuu aikojen saatossa paljon odotuksia ja toiveita. Pappisviran ykseys on seikka, jota viime vuosina on korostettu eri puheenvuoroissa – tottahan se on ollut jo vuodesta 1986/88 alkaen. Toiset edustavat näkemystä, jonka mukaan pukeutumisen tulisi olla yhdenmukaista, toiset toivovat miehille ja naisille omaa vaatetusta. Virkapukuun liittyy paljon eri tekijöitä ja näkökulmia eikä se voi kaikkia miellyttää koskaan.

Kirsimari Kärkkäisen mallisto antaa mahdollisuuden laadukkaaseen puvustoon, jossa jokainen vaatekappale on tarkkaan suunniteltu, mietitty, analysoitu ja testattu.

Kiitos - tack!

Kun huhtikuussa 2007 naputtelin kirjettäni Piispainkokoukselle, en tiennyt olevani pitkän tien alussa. Tämä tie on ollut vaiheikas, erittäin haastava, mielenkiintoinen ja opettava. Se on jälleen kerran paljastanut sen, kuinka paljon sisukkuutta ja sitoutumista yhteiseen työhön on olemassa.

Haluan lämpimästi kiittää emeritus piispa Gustav Björkstrandia, jonka aloitteen pohjalta Naisteologit-yhdistyksen ehdotus eteni Piispainkokoukseen. Suuret kiitokseni osoitan työryhmien jäsenille, jotka vaivojaan säästämättä ovat vieneet hanketta eteenpäin ja tuoneet omaa osaamistaan ja vaatetusalan asiantuntijuuttaan kehitystyöhön! Kiitän myös Piispainkokouksen jäseniä ja Kirkkohallituksen sihteereitä, asiantuntijoita ja toimistohenkilökuntaa merkittävästä työpanoksesta tämän hankkeen hyväksi.

Kiitos kuuluu luonnollisesti teille, hyvät virkaveljet (sic!) ja –sisaret sekä opiskelijat, jotka olette vuosikymmenten ajan kertoneet toiveistanne ja näkemyksistänne papiston pukeutumiseen liittyen. Seurakuntalaiset ovat myös antaneet papiston pukeutumisesta merkittävää palautetta.

Tällä tiellä on kulkenut myös kaksi taiteilijaa ja suunnittelijaa, jotka arvokkaasti, innokkaasti ja tehtävänsä paneutuen ovat luoneet uutta. Kun Vuokko Nurmesniemi lokakuussa 1987 esitteli suunnittelemansa virkapuvun, hän ristiä osoittaen totesi sen kuvastavan puvun kantajan siunauksellista tehtävää, sillä ”risti siunaa kantajansa”.

Kun Kirsimari Kärkkäinen seisoj lehdistön ja valokuvaajien piirittämänä Kirkkohallituksen juhlasalissa kesäkuussa 2011, hän sanoi: ”Valonlähde- ja Valonsäde-nimikkeet kuvastavat itselleni sanomaa, jonka mukaan kirkon ja papin työn tulisi olla ihmisten elämään iloa ja valoa tuottavaa; tien, merkityksellisyyden ja tarkoituksen näyttäjiä.”

Pirkko Poisuo

rovasti

virkapukutyöryhmän puheenjohtaja

Piispainkokouksen ohje papin ja lehtorin virkapukeutumisesta löytyy mm. sakasti.evl.fi-sivustolta Päätöksenteko/Piispainkokous-valikon alta, www.evl.fi-sivuilla sekä tuomiokapitulien www-sivuilla.

Kuvat: Sanna Krook, Kirkon kuvapankki_Seppo J.J. Sirkka, yksityskokoelma

Naisteologit ry:n kannanotto koskien avioliittolain noudattamista kirkossa

Naisteologit ry:n hallitus on tullut siihen tulokseen, että avioliittokeskustelussa on edetty päätöksenteon aikaan. Korkeimman hallinto-oikeuden (KHO:2020:97) päätös osoittaa, että kirkon tehtävänä on itse löytää ratkaisu avioliittolain noudattamiseen kirkossa. Pyrkimys ykseyteen on tärkeää, mutta ilman päätöksiä emme pääse eteenpäin.

Piispainkokouksen lausunnossa Kirkolliskokoukselle todetaan, kuinka jokainen ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja yhdenvertaisiksi. Silti Naisteologit ry:n hallituksen mielestä kirkosta puuttuu tasavertainen mahdollisuus tulla kuulluksi ja mahdollisuus kirkolliseen

avioliittoon vihkimiseen. Lisäksi tunnistamme avioliittokeskustelussa samoja perusteluita ja väitteitä, joilla naisten pappetta edelleen vastustetaan, vaikka pappisvirka avattiin naisille jo yli 30 vuotta sitten. Tiedämme kokemuksesta, mitä kauemmin päätöksenteko kestää, sitä enemmän asia repii kirkkoa.

Naisteologit ry:n hallituksen näkemyksen mukaan avioliitto ei ole uskon kysymys, vaan yhteiskunnallinen instituutio. Kirkon on toimittava kirkkojärjestyksen mukaisesti siten, että jokaisella rippikoulun käyneellä kirkon jäsenellä on oikeus kaikkiin kirkon pyhiin toimituksiin. Siksi on kohtuutonta, että avioliittolain noudattamisessa asetetaan seurakuntalaisia ja työntekijöitä eriarvoiseen asemaan. Tämänkaltaiset syrjivät käytänteet antavat ristiriitaisen kuvan kirkon arvoista ja ovat omiaan etäännyttämään jäsenistöä kirkosta.

Naisteologit ry:n hallituksen lähtökohtana on kirkko, joka on kaikille saavutettava yhteisö, joka välittää Jumalan rakkauden sanomaa ja armoa – ei rangaistuksia jakava instituutio. Lisäksi teemme töitä sen eteen, että kirkko on uskottava yhteistyökumppani, joka kykenee päätöksentekoon, ja joka on valmis rakentamaan yhteiskuntarauhaa.

Naisteologit ry:n hallitus,

Laura Leverin, puheenjohtaja

Naisteologit ry- Kvinnliga teologernas ställningstagande med anledning av att följa äktenskapslagen i kyrkan

Styrelsen i Naisteologit ry- Kvinnliga teologerna rf tycker att det nu är dags att ta ett beslut i äktenskapsfrågan. Högsta förvaltningsdomstolens beslut (KHO:2020:97) visar, att det är kyrkans egen uppgift att finna en lösning till hur man följer äktenskapslagen. Det är viktigt att sträva efter enighet, men vi kommer inte framåt utan beslut.

I biskopsmötets uttalande (?) till Kyrkomötet konstateras, att varje människa är skapt till Guds avbild och jämlika. Ändå anser Kvinnliga teologernas styrelse att det i kyrkan saknas

en jämlik möjlighet att bli hörd och en möjlighet till att få en kyrklig vigsel. Därtill känner vi igen samma resonemang och påståenden, som används då man fortfarande motsätter sig kvinnliga präster, fast prästämbetet varit öppet för kvinnor redan i över 30 år. Vi vet av egen erfarenhet, att ju längre beslutsfattandet tar, desto mer river det i kyrkan. Vi kan inte leva i tiotals år med den här oenigheten, såsom redan hänt med ämbetsfrågan.

Enligt Kvinnliga teologernas styrelse är äktenskapet inte en fråga om tro, utan en samhällelig institution. Kyrkan skall följa kyrkoordningen så, att alla skriftskolgångna medlemmar i kyrkan har rätt till alla kyrkliga förrättningar. Därför är det orimligt att man ställer församlingsmedlemmar och anställda i ojämlik position. Dylik diskriminerande praxis ger en motsäggande bild av kyrkans värden och kan leda till att medlemmarna distanseras från kyrkan.

Kvinnliga teologerna rf:s styrelse har som mål en kyrka, som är en för alla tillgänglig gemenskap, som förkunnar Guds budskap och nåd- inte någon bestraffande institution. Därtill arbetar vi för att kyrkan skall vara en trovärd samarbetspart, som klarar av att ta beslut och är beredd på att skapa samhällsfred.

Styrelsen i Naisteologit ry – Kvinnliga teologerna

Laura Leverin, ordförande

Kirjoituspyyntö: voimaantumisen, kristinusko, sukupuoli ja seksuaalisuus

Itä-Suomen yliopiston teologian osastolla tutkitaan sukupuoleen ja seksuaalisuuteen liittyviä voimaantumisen kokemuksia kristinuskon kontekstissa. Tule mukaan tutkimukseen!

Tutkimusta varten pyydämme Sinua, kristilliseen viitekehykseen kuuluva, kirjoittamaan voimaantumisen kokemuksistasi liittyen seksuaalisuuteen ja sukupuoleen. Kirjoitelma voi olla

muodoltaan vapaa. Voit pohtia tekstissä esimerkiksi seuraavia näkökulmia:

Oletko sinut seksuaalisuutesi kanssa? Onko näin ollut aina? Millaisia sukupuoleen tai seksuaalisuuteen liittyviä piirteitä ihaillet itsessäsi ja toisissa ihmisissä? Minkälaista seksuaalikasvatusta olet saanut? Millainen kasvutarinasi on ollut sukupuoleen liittyen? Miten kasvuympäristösi on suhtautunut sukupuoleen tai seksuaalisuuteen? Millainen rooli näillä asioilla on ollut elämääsi? Millaista voimaantumista olet kokenut seksuaalisuuteen tai sukupuoleen liittyen? Mitkä asiat tähän vaikuttivat? Jos mieleesi tulee jokin tällainen hetki, voisitko kuvailla sitä?

Miten nämä asiat ovat vaikuttaneet hengelliseen elämääsi, esimerkiksi arvojen, ajatusten tai käytäntöjen tasolla? Millainen vaikutus uskonnollisella yhteisölläsi on ollut? Miten hengellisyys on tukenut seksuaalisuuttasi? Millaisena näet Jumalan? Millaisena koet nykyään itsesi ja oman hengellisen elämäsi?

Liitäthän kirjoitelmaasi tiedot iästäsi ja sukupuolestasi. Lisäksi kuulisimme mielellämme, missä päin Suomea asut sekä millainen hengellinen taustasi on. Kirjoitelmia ja muita antamiasi tietoja käsitellään luottamuksellisesti ja anonymiteettiä kunnioittaen.

Kirjoitelmia käytetään tutkimusaineistona teologian kandidaatti Ella Toivasen pro gradu -tutkielmaan, jota ohjaavat professori Kati Tervo-Niemelä ja teologian tohtori Laura Kallatsa.

Kirjoitelmia käytetään mahdollisesti myös Kallatsan tulevissa tutkimuksissa. Lähetäthän kirjoitelmasi 30.11.2020 mennessä.

Voit vastata sähköpostitse:

toivasenella@gmail.com

tai e-lomakkeen kautta:

<https://link.webropolsurveys.com/S/48E33240ED6661AE>

tai lähettää kirjeen osoitteeseen:

Laura Kallatsa ja Ella Toivanen

Itä-Suomen yliopisto, Filosofinen tiedekunta/teologian osasto

Agora, työhuone 211

PL 111

80101 Joensuu

Annamme mielellämme lisätietoa tutkimuksesta.

Ella Toivanen Laura Kallatsa

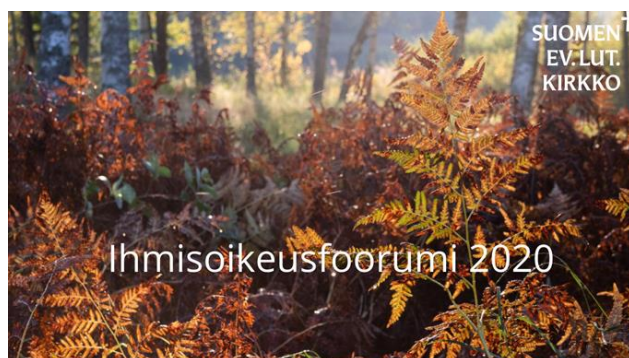
teologian opiskelija tutkija

toivasenella@gmail.com laura.kallatsa@uef.fi

Kutsu: Kirkon ihmisoikeusfoorumi 2020 -webinaari

Torstai 3.12.2020 klo 13.00 - 16.00

Uskonnot väkivaltaa vastaan? Ajankohta: 3.12.2020 klo 13.00 Paikka: Webinaari

Ohjelma:

13.00 Tervetulosanat: Johanna Hurtig & Ilkka Sipiläinen

13.05 - 13.15 Avaus: Espoon hiippakunnan piispa Kaisamari Hintikka

13.15.- 13.45 Kriittisen uskontokeskustelun lähtökohdat ja merkitys,

Professori Sami Pihlström, Helsingin yliopisto:

13.45 - 14.00 Kommenttipuheenvuoro Afrah Al Bayaty,
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta -yksikkö, Kirkkohallitus

14.00 – 14.15 Kahvitauko

14.15 - 15.15 Paneeli: Askeleita myötätunnon, rauhan ja sovinnon todellisuuteen
Juontajat: Elina Hellqvist, Kirkkohallitus & Kimmo Saares, Kirkon Viestintä

Osallistujat:

Maija Jäppinen, Ihmisoikeusliiton puheenjohtaja

Aini Linjakumpu, Poliittikatieteiden yliopistonlehtori Lapin yliopisto

Joni Valkila, Uskontojen Uhrin ry, toiminnanjohtaja

Petri Merenlahti, Kirkkohallitus, Arkipiispan teologinen erityisavustaja

Seida Sohrabi, VTM, Lähi-idän ja islamin asiantuntija

Sari Loijas, Sosiaalinen, Abilis

10 min tauko

15.25 - 15.50 Kohti hengellisen väkivallan ratkaisuja: Aini Linjakumpu & Johanna Hurtig

Tilaisuuden päätös: Kari Latvus, Johtaja, Jumalanpalvelus ja yhteiskunta -yksikkö,
Kirkkohallitus

n. klo 16 Ihmisoikeusfoorumin jatkot: vapaata keskustelua Maria Lindbergin
puheenjohtajalla (puheenvuoropyynnöt keskustelutilassa)

Osallistuminen on ilmaista

Ihmisoikeusfoorumin kielenä on suomi. Jos haluat viittomakielisen tulkkauksen, kerro siitä
20.11.2020 mennessä: asiantuntija Maria Lindbergille

Olen linkannut Ihmisoikeusfoorumista Naisteologit-ryhmään. Sen kautta löytyy myös
teams-linkki webinaariin. Tapahtuma saa myös piakkoin oman facebook-sivun.

Tilinumero & jäsenmaksut

Naisteologit r.y:n, Kvinliga teologer r.f. vuoden 2020 jäsenmaksut

- työelämäjäsen 20 €
- opiskelija, eläkeläinen 10 €
- kannatusjäsen

maksetaan uudelle tilinumerolle:

FI25 5620 0920 5878 61

Huom! Kirjoita viestikenttään oma nimesi sekä jäsenmaksuvuosi 2020.

Hallituksen yhteystiedot

Laura Leverin, hallituksen puheenjohtaja
pastori, varhaiskasvatuksen esihenkilö ja työnohjaajakoulutettava
Rekolan seurakunta
laura.leverin@evl.fi
050 467 2434

Auni Kaipia, sihteeri
rovasti, kappalainen, Kangasalan seurakunta
auni.kaipia@evl.fi
Tampereen hpk

Tuija Wilman, kassör/ rahastonhoitaja
församlingspastor, Borgå svenska domkyrkoförsamling
tuija.wilman@evl.fi
040 7021923
Borgå stift

Maria Lindberg, ansvarig informatör/ viestintävastaava
dövpräst/ sakkunnig, teckenspråk
Kyrkostyrelsen
maria.lindberg@evl.fi
0503427129
Borgå stift

Pirkko Poisuo,
rovasti
pirkko.poisuo@gmail.com
041 5284654
Helsingin hpk